

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1989-1990

1 FEBRUARI 1990

**VEILIGHEID EN BEVEILIGING
VAN DE TRANSPORTEN
VAN KERNMATERIAAL**

AANBEVELINGEN
VOORGESTELD DOOR DE COMMISSIE
VAN INFORMATIE
EN ONDERZOEK INZAKE
NUCLEAIRE VEILIGHEID
GOEDGEKEURD DOOR DE SENAAT
OP 1 FEBRUARI 1990

HOOFDSTUK 3**VERVOER VAN RADIOACTIEF AFVAL**

1. Geen enkele soort radioactief afval mag ontsnappen aan de controle van de NIRAS, zelfs niet indien het om kleine hoeveelheden gaat die niet zeer radioactief zijn. Dit principe moet strikt worden toegepast.

R. A 14219*Zie :***Gedr. St. van de Senaat :****113 (B.Z. 1988) :**

N° 1: Voorstel van resolutie

N° 2: Tweede verslag — Conclusies

N° 3: Verslag over de veiligheid van de kerninstallaties

N° 4 tot 9: Amendementen

N° 10: Aanbevelingen

N° 11: Verslag over de veiligheid en de beveiliging van de transporten van kernmateriaal

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1989-1990

1er FEVRIER 1990

**SECURITE ET SURETE
DES TRANSPORTS
DE MATIERES NUCLEAIRES**

RECOMMANDATIONS
PRESENTEES PAR LA COMMISSION
D'INFORMATION ET D'ENQUETE
EN MATIERE
DE SECURITE NUCLEAIRE
APPROUVEES PAR LE SENAT
LE 1er FEVRIER 1990

CHAPITRE 3**TRANSPORT DE DECHETS RADIOACTIFS**

1. Le principe à respecter strictement est qu'aucun déchet radioactif, même peu important en quantité et peu radioactif, ne peut et ne doit échapper à l'ONDRAF.

R. A 14219*Voir :***Documents du Sénat :****113 (S.E. 1988) :**

N° 1: Proposition de résolution

N° 2: Deuxième rapport — Conclusions

N° 3: Rapport sur la sécurité des installations nucléaires

N° 4 à 9: Amendements

N° 10: Recommandations

N° 11: Rapports sur la sécurité et la sûreté des transports de matières nucléaires.

2. Er zijn geen grote problemen met de grote producenten (kerncentrales) noch met de middelgrote producenten (Studiecentrum voor Kernenergie, Belgonucleaire, Franco-Belge de fabrication des Combustibles en Instituut voor Radio-elementen); die ondernemingen zijn zich terdege bewust van hun verantwoordelijkheden op het stuk van beveiliging en veiligheid.

3. Het Ministerie van Volksgezondheid moet elk jaar de richtlijnen in verband met de berging van radioactief afval, namelijk de verplichting om een beroep te doen op de NIRAS, in herinnering brengen bij alle producenten van kernafval en in het bijzonder bij de kleine producenten zoals de ziekenhuizen en de medische sector. Er moet voorzien worden in sancties die eventueel ook in herinnering moeten worden gebracht.

4. Het vervoer van radioactief afval in zijn geheel zou echter door de NIRAS moeten worden georganiseerd en door een bevoegd vervoerder verricht.

5. Het grote aantal vervoerarrangements om het afval van de kleine producenten op te halen en het geringe volume dat gemiddeld per rit wordt vervoerd belasten op een niet te verwaarlozen wijze het tarief dat de NIRAS aan de kleine producenten moet opleggen. Hetzelfde geldt trouwens voor de latere behandelings- en conditioneringsarrangements evenals voor de opslag en de berging van afval afkomstig van die sector. Een dergelijke toestand zou er kunnen toe leiden dat sommige producenten niet aan de verleiding kunnen weerstaan om hun afval buiten het NIRAS-circuit te brengen, met alle risico's of gevolgen die een dergelijke praktijk kan meebrengen. Het is dus belangrijk dat de organisatie van het vervoer in zijn geheel wordt opgedragen aan de NIRAS, die op die wijze de ophaalcircuits zou kunnen rationaliseren en inzamelingscentra oprichten, waardoor de ophaling goedkoper kan worden en in bevredigende omstandigheden kan gebeuren wat de veiligheid betreft. Om de risico's van een « sluikberging » zoveel mogelijk te beperken, zou het wenselijk zijn de tarieven voor kleine producenten te verminderen, zelfs wanneer daarvoor een verhoging — zij het een minieme — van de kosten die aan de grote en middelgrote producenten worden aangerekend, noodzakelijk is.

6. De NIRAS moet automatisch een afschrift ontvangen van de exploitatievergunningen die door de bevoegde overheid zijn verleend (identificatie van de producenten). Ze moet ook een afschrift ontvangen van de transporten die door de ondernemingen die producent zijn van radioactieve producten, worden uitgevoerd.

7. De NIRAS moet die informatie gebruiken om systematisch de kleine afvalprodukten op te sporen ten einde bij hen het afval te komen ophalen.

2. Aucun problème majeur ne se pose avec les producteurs importants (centrales nucléaires) et moyens (Centre d'Etude de l'Energie Nucléaire, Belgonucléaire, Franco-Belge de fabrication des combustibles et Institut des radioéléments); ces sociétés sont bien conscientes de leurs responsabilités en matière de sécurité et de sûreté.

3. Le Ministère de la Santé publique devrait, chaque année, rappeler à tous les producteurs de déchets nucléaires et spécialement aux petits producteurs, tels ceux du secteur hospitalier et médical, les directives concernant l'évacuation des déchets radioactifs, à savoir l'obligation de passer par l'ONDRAF; des sanctions devraient être prévues ou rappelées.

4. Cependant, la totalité des transports des déchets radioactifs devrait être organisée par l'ONDRAF et exécutée par un transporteur qualifié.

5. Le nombre élevé des opérations de transport à effectuer pour enlever les déchets des petits producteurs et le faible volume moyen transporté par mouvement grèvent de façon non négligeable le tarif à appliquer par l'ONDRAF aux petits producteurs. Il en est d'ailleurs de même en ce qui concerne les opérations ultérieures de traitement-conditionnement, entreposage et évacuation des déchets provenant de ce secteur. Cette situation pourrait avoir pour conséquence que certains producteurs soient tentés d'évacuer leurs déchets en dehors du circuit ONDRAF avec les risques ou conséquences qu'une telle pratique pourrait comporter. Il convient donc, dans le domaine du transport, que l'organisation de celui-ci soit totalement confiée à l'ONDRAF qui pourrait ainsi rationaliser les circuits de collecte, organiser des centres de regroupement et en réduire le coût dans des conditions de sûreté satisfaisante. Pour réduire le plus possible les risques « d'évacuation sauvage », il serait souhaitable de pouvoir réduire les tarifs pour petits producteurs, même au prix d'une hausse compensatoire et forcément minime, des coûts facturés aux producteurs importants et moyens.

6. L'ONDRAF devrait automatiquement recevoir copie des autorisations d'exploitation, délivrées par les autorités compétentes (identification des producteurs). Il devrait aussi recevoir copie des transports effectués par les entreprises productrices de produits radioactifs.

7. L'ONDRAF, en possession de ces informations, devrait prospecter systématiquement les petits producteurs de déchets, afin d'en assurer la collecte.

8. De overheid zou nauwkeurig moeten bepalen hoe de opleiding van bestuurder en van begeleider er moet uitzien. Het controlebureau van de overheid zou op regelmatige tijdstippen moeten nagaan of aan de eisen inzake vorming en gedrag voldaan wordt. Alle bestuurders en begeleiders moeten een A.D.R.-brevet bezitten. Hoewel dit niet specifiek betrekking heeft op radioactieve stoffen, is het toch interessant vanwege de nuttige veiligheidsprocedures.

9. De Gouverneurs moeten hun Rijkswachtkorpsen, de civiele bescherming en de burgemeesters regelmatig herinneren aan de normen inzake etikettering en aan de te volgen procedures wanneer zich tijdens het transport een ongeval zou voordoen, opdat zij op hun beurt de politie- en brandweerkorpsen zouden kunnen inlichten.

10. Het bureau voor de veiligheid inzake kernenergie waarnaar het verslag van de Commissie over de veiligheid van de kerninstallaties verwijst (Gedr. St. Senaat, B.Z 1988, nr. 113-3, p. 57) zou een interventiecel moeten oprichten. In afwachting van de oprichting van dit bureau zou een dergelijke cel moeten worden opgericht vanuit de NIRAS, het SCK/CEN en het IRE, eventueel ook met Belgonucleaire.

HOOFDSTUK 4

VERVOER VAN GEBRUIKTE SPLIJTSTOF

1. De vervoercontainers werden ontworpen en getest om ongeschonden uit een verkeersongeval te kunnen komen, bijvoorbeeld bij de verplettering van een konvooi dat tegen een betonnen muur wordt geslingerd. De containers worden met de nodige zorg geladen en er worden controles uitgevoerd.

2. De overdracht van verantwoordelijkheid aan de grenzen op het stuk van het toezicht moet beter worden gecoördineerd om onderbrekingen in het toezicht te voorkomen.

3. Dezelfde regels dienen te gelden voor de doorvoer over ons grondgebied van gebruikte splijtstof van Nederlandse kerncentrales.

4. In tegenstelling tot wat op het ogenblik gebeurt, zouden de provinciegouverneurs die verantwoordelijk zijn voor de organisatie van de noodplannen, een tweetal weken vóór elk transport moeten worden gewaarschuwd, waarbij de regels van de vertrouwelijkheid moeten worden in acht genomen ten einde de fysische bescherming van de vracht te waarborgen.

8. Le contenu de la formation de chauffeurs et des convoyeurs devrait être précisé par les autorités publiques et la vérification de leur formation et du sérieux de leur comportement devrait être effectuée régulièrement par l'agence publique de contrôle. Ils devraient tous posséder le brevet A.D.R.; de même si celle-ci ne concerne pas spécifiquement les matières radioactives, il donne cependant des procédures de sécurité utiles.

9. Les Gouverneurs devraient régulièrement rappeler aux Corps de gendarmerie, à la protection civile et aux bourgmestres — pour que ceux-ci informent les corps de police et de pompiers — les normes d'étiquetage et les procédures à suivre en cas d'accident survenant au cours du transport.

10. Une cellule d'intervention devrait être organisée par l'agence publique pour la sécurité nucléaire prévue au rapport de la Commission relatif à la sécurité des installations nucléaires (doc. Sénat, S.E. 1988, n° 113-3, p. 57). En attendant la création de cette agence, une telle cellule doit être organisée avec des éléments de l'ONDRAF, du CEN/SCK et de l'IRE, éventuellement de Belgonucléaire.

CHAPITRE 4

TRANSPORT DES COMBUSTIBLES USES

1. Les « châteaux » de transport ont été conçus et testés pour résister à des accidents de circulation, tels que l'écrasement d'un convoi lancé sur un mur en béton. Les chargements des « châteaux » sont effectués de manière sérieuse et les contrôles sont effectués.

2. Le passage de responsabilité aux frontières en ce qui concerne la surveillance du convoi doit être mieux coordonné pour éviter toute lacune.

3. Les mêmes règles doivent prévaloir pour le transport des combustibles usés des centrales néerlandaises traversant notre pays.

4. Néanmoins, il convient, contrairement à la pratique actuelle, que les gouverneurs de province, qui sont responsables de l'organisation des plans de secours, soient avertis une à deux semaines avant chaque transport, tout en respectant les règles de confidentialité pour assurer la protection physique des envois.

HOOFDSTUK 5

VERVOER VAN SPLIJTSTOFFEN

1. De Dienst voor nucleaire veiligheid van het Ministerie van Justitie heeft de personeelsformatie behouden zoals die in 1970 bestond. Op dat ogenblik waren er nog geen kerncentrales en waren de transporten van splijtstoffen veel minder talrijk dan nu.

Die personeelsformatie moet spoedig en met ten minste 50 pct. worden uitgebreid en de efficiëntie van de dienst moet worden verbeterd.

2. De begeleiding van het transport door een rijkswachtauto die er al dan niet uitziet als een gewone auto, is onontbeerlijk wanneer het om het vervoer van splijtstoffen gaat. Een strengere toepassing van die procedure is noodzakelijk.

3. De internationale akkoorden regelen de aansprakelijkheid bij een ongeval met kernschade en bij een « klassiek » ongeval. In dat laatste geval is het zo dat indien nucleaire stoffen worden vervoerd, maar geen nucleaire schade is aangericht, men duidelijk andere, vaak duurdere maatregelen moet nemen dan bij ongevallen met een niet-nucleaire lading. Daarom zouden de internationale verdragen moeten worden aangepast om aan die problematiek een oplossing te geven.

4. De interventiecel waarvan sprake is in de aanbeveling 10 van het Hoofdstuk 3, moet kunnen optreden wanneer zich een ongeval voordoet bij het vervoer van splijtstoffen. Het is wenselijk dat BELGONUCLEAIRE daarvan deel uitmaakt.

5. De exploitanten en, indien dezen hun verantwoordelijkheid niet opnemen, de vervoerders, zijn verplicht de Belgische overheid op de hoogte te brengen van elk transport, inzonderheid van transporten per schip en per vliegtuig.

HOOFDSTUK 6

VERVOER VAN ANDERE RADIOACTIEVE
PRODUKTEN

1. Er zijn te veel soorten vervoervergunningen die op verschillende ogenblikken en in verschillende omstandigheden worden opgesteld; daaruit vloeit een nodeloze ingewikkeldheid en verwarring voort, zowel voor de verzenders als voor de vervoerders. Het resultaat is een zekere laksheid die beperkt zou wor-

CHAPITRE 5

TRANSPORT DES MATIERES FISSILES

1. Le Service de Sécurité nucléaire du Ministre de la Justice a conservé le cadre qu'il avait en 1970, à une époque où il n'existait pas encore de centrales nucléaires et où les mouvements de matières fissiles étaient beaucoup moindres qu'actuellement.

Ce cadre doit rapidement être augmenté et la capacité du service doit être améliorée.

2. L'accompagnement par voiture, banalisée ou non, de la gendarmerie est indispensable pour tout transport de matières fissiles. Une plus grande rigueur s'impose dans le respect de cette procédure.

3. Les accords internationaux règlent les responsabilités d'une part, en cas d'accident entraînant des dommages nucléaires et, d'autre part, dans le cas d'accident « classique ». Dans cette dernière éventualité, si le transport contient des produits nucléaires, sans avoir provoqué de dommages nucléaires, il est évident qu'il faut prendre des mesures différentes — et souvent plus coûteuses — de celles qui concerneraient un chargement de matières non nucléaires. C'est pourquoi les conventions internationales devraient être adaptées et rencontrer cette problématique.

4. La cellule d'intervention, prévue à la recommandation 10 du chapitre 3, doit pouvoir intervenir en cas d'accident de transport de matières fissiles. Il serait souhaitable que BELGONUCLEAIRE en fasse partie.

5. Les exploitants et à défaut de leur intervention dans la responsabilité, les transporteurs ont l'obligation d'avertir les autorités belges de tout transport, en particulier des transports maritimes et des transports aériens.

CHAPITRE 6

TRANSPORT DES AUTRES PRODUITS
RADIOACTIFS

1. Les autorisations de transport sont hétérogènes, ayant été établies à des moments différents et dans des circonstances différentes; il en résulte une complication inutile et des confusions, tant pour les expéditeurs que pour les transporteurs. Il en résulte un certain laxisme qui serait réduit si les conditions

den indien de voorwaarden om een vergunning te krijgen eenvormig zouden worden gemaakt en afgestemd op enkele standaardsituaties waarbij rekening wordt gehouden met de verschillende aard van de vervoerde radioactieve stoffen.

2. De termijnen om een vergunning te verkrijgen moeten worden ingekort; dat veronderstelt eerst een vereenvoudiging van de administratieve procedures, in het bijzonder bij de hernieuwing van de vergunningen en vervolgens een uitbreiding van de administratie en de verhoging van de efficiëntie ervan (zie Hoofdstuk 9).

3. De bestuurders moeten steeds in het bezit zijn van duidelijke aanwijzingen die zowel de voorwaarden vermelden waaraan de vergunning moet voldoen als de procedures die bij ongeval moeten worden gevolgd. Op het ogenblik van het laden zouden de verzender en de bestuurder een attest moeten ondertekenen waaruit het bestaan van deze papieren aan boord van het voertuig blijkt.

4. In de opslagplaatsen en meer bepaald in de opslagplaatsen van de luchthavens worden de radioactieve produkten niet altijd op de juiste wijze gescheiden van de andere produkten. De overheid en in het bijzonder de Minister van Verkeerswezen moet regelmatig de ter zake geldende reglementering in herinnering brengen.

5. Daar er zeer veel gevallen zijn en de getalsterkte van de administratie vrij gering is, zal het moeilijk blijven toezicht uit te oefenen op het naleven van de reglementering en de voorwaarden van de vergunning; het is dus beter de nadruk te leggen op een reëel toezicht dat wordt uitgeoefend door de dienst voor fysische controle van de verzender, te meer daar hij het gewoonlijk is die de vervoerder kiest.

6. De controle die de administratie ter plaatse uitoefent moet veelvuldiger en systematisch zijn. Dit veronderstelt een grotere efficiëntie van de administratie en een uitbreiding van haar mogelijkheden (zie Hoofdstuk 9).

7. De interventiecel, waarvan sprake is in aanbeveling 10 van Hoofdstuk 3, moet ook optreden bij wegongevallen of wanneer er iets misloopt in de opslagplaatsen of bij de goederenbehandeling (bijvoorbeeld een verpletterd colli).

HOOFDSTUK 7

VERVOER VAN VLOEIBARE PRODUKTEN VIA LEIDINGEN

1. De afvoerleiding voor de vloeibare effluënten van BELGOPROCESS, vroeger het SCK/CEN, moet zo vlug mogelijk en ten laatste binnen twee of drie jaar

des autorisations étaient uniformisées sur quelques situations types, tenant compte de la nature différente des substances radioactives transportées.

2. Les délais dans lesquels les autorisations sont accordées doivent être raccourcis; cela suppose d'abord une simplification des procédures administratives, en particulier lors du renouvellement des autorisations et, ensuite, un renforcement de la capacité et de l'efficacité de l'administration (voir Chapitre 9).

3. Les chauffeurs devraient être en possession permanente d'instructions claires reprenant tant les conditions de l'autorisation que les procédures à suivre en cas d'accident. Une attestation de l'existence de ces documents à bord du véhicule devrait être signée par l'expéditeur et le chauffeur au moment du chargement.

4. L'isolement des produits radioactifs par rapport aux autres produits n'est sans doute pas assuré de manière correcte dans les entrepôts, notamment dans les entrepôts des aéroports. Les autorités publiques, notamment le Ministre des Communications, devraient rappeler régulièrement la réglementation en la matière.

5. Vu le grand nombre de cas, et les faiblesses numériques de l'administration, il est et restera difficile d'effectuer des contrôles sur le respect de la réglementation et des conditions de l'autorisation; il vaut donc mieux insister sur un contrôle réel, exercé par le service de contrôle physique de l'expéditeur, d'autant plus que c'est généralement lui qui choisit le transporteur.

6. Les contrôles à exercer sur place par l'administration devraient être plus fréquents et systématiques. Cela suppose un renforcement de l'efficacité et des possibilités de l'administration (voir Chapitre 9).

7. La cellule d'intervention, dont question à la recommandation 10 du Chapitre 3, devrait aussi intervenir dans le cas d'accidents de la route ou dans le cas d'incidents dans les entrepôts ou manutentions (colis écrasé, par exemple).

CHAPITRE 7

TRANSPORT DE PRODUITS LIQUIDES PAR CANALISATIONS

1. La conduite d'évacuation des effluents liquides de BELGOPROCESS, antérieurement CEN/SCK, doit être remplacée le plus tôt possible et au plus tard,

worden vervangen. Dit vraagstuk moet gezien worden in de gehele problematiek van het technisch passief van het SCK.

2. De financiële middelen om het hoofd te bieden aan vervangings- en afbraakkosten moeten aan BELGOPROCESS-NIRAS worden toegekend.

3. De nieuwe leiding moet door de betrokken overheid bij besluit erkend worden als een leiding van algemeen nut.

HOOFDSTUK 8

DOORVOER EN TRANSITOVERKEER PER VliegTUIG EN IN DE TERRITORIALE WATEREN VAN RADIOACTIEVE PRODUKTEN EN VAN SPLITSTOFFEN

1. Zolang de douanecontrole bestaat, moeten de vergunningen aan de grens strenger en systematischer gecontroleerd worden. Nu reeds moet onderzocht worden hoe de Europese controle er vanaf 1993 moet uitzien, wanneer tussen de Europese landen de douanecontrole wordt afgeschaft.

2. Internationale akkoorden zijn nodig om de leemten op te vullen met betrekking tot de verantwoordelijkheid ingeval zich een ongeval voordoet bij het transitoverkeer per vliegtuig.

3. De internationale akkoorden zouden exploitant of wanneer dat onmogelijk is, de vervoerder moeten verplichten elk transport per vliegtuig of per schip door de territoriale wateren, te melden.

HOOFDSTUK 9

ADMINISTRATIE EN CONTROLE

1. De Commissie neemt de aanbeveling over met betrekking tot de herstructurering van de overheidscontrole op de veiligheid en de beveiliging, vermeld in Hoofdstuk 14 van het derde Commissieverslag over de veiligheid van de kerncentrales (Gedr. St. Senaat 113 (B.Z. 1988) nr. 3 van 17 november 1988), namelijk de oprichting van een Bureau voor de veiligheid inzake kernenergie. Dit bureau zou de huidige bevoegdheden overnemen van de Dienst voor bescherming tegen ioniserende stralingen van het Ministerie van Volksgezondheid alsmede die van de Dienst voor de technische veiligheid van de kerninstallaties van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en eventueel andere taken met uitzondering van die van de Dienst voor nucleaire veiligheid van het Ministerie van Justitie.

dans deux ou trois ans. Cette question doit figurer dans l'ensemble de la problématique du passif technique du CEN/SCK.

2. Les moyens financiers de faire face aux dépenses de remplacement et de démantèlement doivent être accordés à BELGOPROCESS-ONDRAF.

3. La conduite nouvelle doit être considérée, par arrêté des pouvoirs concernés, comme étant d'utilité publique.

CHAPITRE 8

PASSAGE DANS LES EAUX TERRITORIALES ET SURVOL AERIEN ET TRANSIT DE PRODUITS RADIOACTIFS ET DE MATIERES FISSILES

1. Tant que les contrôles douaniers existent, les contrôles des autorisations aux frontières devraient être plus rigoureux et systématiques. Dès à présent, il faut examiner comment des contrôles européens peuvent se faire à partir de 1993, dans le cas où les contrôles douaniers entre pays européens sont supprimés.

2. Des accords internationaux devraient combler les lacunes des responsabilités en cas d'accidents survenant au cours de survol d'avions.

3. Les accords internationaux devraient obliger l'exploitant et à défaut le transporteur de notifier tout transport consistant en un passage dans les eaux territoriales ou le survol du territoire.

CHAPITRE 9

ADMINISTRATION ET CONTROLE

1. La Commission reprend la recommandation relative à la restructuration des contrôles de la sûreté par les pouvoirs publics figurant au Chapitre 14 du troisième rapport de la Commission concernant la sécurité des installations nucléaires (Doc. Sénat 113 (S.E. 1988) n° 3 du 17 novembre 1988), à savoir la création d'une Agence publique pour la sécurité en matière nucléaire. Celle-ci reprendrait les actuelles attributions du Service de Protection contre les Radiations ionisantes du Ministère de la Santé et du Service de Sécurité technique des installations nucléaires du Ministère de l'Emploi et du Travail et, éventuellement, d'autres fonctions, à l'exception du Service de la Sécurité nucléaire du Ministère de la Justice.

2. In afwachting van de oprichting van het Bureau voor de veiligheid inzake kernenergie, moet de Dienst voor bescherming tegen ioniserende stralingen onmiddellijk meer mogelijkheden krijgen ten einde het noodzakelijke minimumaantal opdrachten te kunnen vervullen.

3. Een interventiecel moet worden georganiseerd door het Bureau voor de veiligheid inzake kernenergie, bepaald in het verslag van de Commissie over de veiligheid van de kerninstallaties (Gedr. St. Senaat 113 (B.Z.1988) nr. 3).

In afwachting van de oprichting van dit bureau moet een dergelijke cel georganiseerd worden met behulp van de NIRAS, het SCK/CEN en het IRE, eventueel BELGONUCLEAIRE.

Die cel staat ter beschikking van de gouverneurs en van de overheid wanneer zich een ongeval voordoet tijdens het vervoer van splijtstoffen, van radioactief afval of van andere radioactieve stoffen ongeacht of het ongeval zich voordoet tijdens het transport zelf, op zee, in de lucht of over de weg, dan wel in een openbare of privé-opslagplaats. Die cel kwam reeds ter sprake in de aanbevelingen van Hoofdstukken 3, 5 en 6.

4. Om op het stuk van de interpretatie vergissingen te vermijden of onwetendheid te voorkomen, behoren de reglementering en de richtlijnen inzake bijvoorbeeld verpakkingsnormen, het coderen,... zo lang mogelijk onveranderd te gelden. Veelvuldige wijzigingen, vooral op detailpunten, zijn dus uit den boze.

2. En attendant la création de l'Agence publique pour la sécurité nucléaire, les possibilités du Service de Protection contre les Radiations ionisantes doivent être augmentées immédiatement pour faire face au minimum indispensable.

3. Une cellule d'intervention devrait être organisée par l'Agence publique pour la sécurité nucléaire, prévue au rapport de la Commission relatif à la sûreté des installations nucléaires (Doc. Sénat 113 (S.E. 1988) n° 3).

En attendant la création de cette agence, une telle cellule doit être organisée avec des éléments de l'ONDRAF, du CEN/SCK et de l'IRE, éventuellement de BELGONUCLEAIRE.

Cette cellule serait à la disposition des gouverneurs et des autorités publiques en cas d'accident survenant au cours de transport de matières fissiles, de déchets radioactifs ou d'autres matières radioactives, que cet accident survienne au cours du transport même, en mer, en air, ou sur terre, ou qu'il survienne dans un entrepôt, public ou privé. Il a été question de cette cellule dans les recommandations des Chapitres 3, 5 et 6.

4. Pour éviter des erreurs ou des ignorances d'interprétation, la réglementation et les directives, par exemple en ce qui concerne les normes d'emballages, de codifications, etc., doivent rester aussi constantes que possible. Il faut donc éviter des modifications fréquentes, même et surtout si elles sont mineures.